

ALI VEROVANJE ALI FANATIZEM?

Vodi: gdč. Lana Prancer z Gospodi, 23.1.2021

Takole. V Našem času Našega prostora, Našega zavedanja Vesoljnega stvarstva, Onostranstva, tega vašega stvarstva, vseh stvarstev, tudi davninskih in še mnogih drugih, Smo povezani v eno celovitost enega odkrivanja, podajanja Besede razkritij, ki bodo danes morda segle tudi do vašega srca.

Najprej pa iskreno in toplo pozdravljeni.

Moje imenovanje je predvsem ali zelo preprosto le Jorgovski Vladni mož, kot Mi pravijo ali Me opevajo.

Tematika, ki je danes za Mene sila pomembna ali sila veličastna predvsem zato, ker Bom, skupaj z vami, skupaj z Nami, skupaj z Vsemi, ki sodelujemo in postavljamo ta Razkritja, znova odpirali določene zastirke, določene skrivnosti, a hkrati védenja in veličino o nečem, kar se marsikdo sprašuje in morda premalokrat posluhuje Besedi ali nekakšnemu pomenu, védenju ali postavitvi.

Današnja tematika se bo vila ali prepletala skozi verovanje ali fanatizem. Meja med enim in med drugim. Kaj prinaša ena smer, kaj odnaša druga smer? Kaj prinaša prva? Kaj prinaša druga? Kako je vse skupaj zatkano, kako je prehajalo in še marsikaj se bo razkrivalo v temu opevanemu postavitvenemu delu vaše tematike.

VEROVANJA SO RAZLIČNA PRIPADANJA, SO RAZLIČNA ČAŠČENJA

Ko duh od duhá privre na dan, pripotuje z globokim prepričanjem in védenjem, kar je spomin. Spomin je živ. To je energija, ki postavlja. To je energija, ki sestavlja. To je energija povezovanja, prepletanja in skozi to razpletanja, izpopolnjevanja, preoblikovanja, popravljanja, osvobajanja, odrešitve, sprejemanja, védenja in vračanja se Domov.

Nekako so to postavitve, so poti, so smeri, skozi katera lahko prehajate ali prehajajo in morda še bodo nekateri prehajali in vstopali v živi zemeljski čas za preoblikovanje in, na nek način, tudi za spametovanje.

Verovanja so različna pripadanja, so različna čaščanja.

To niso samo skupnosti, kjer se dobivajo množice ali posamezniki v neki družbi, v nekemu okultnemu stanju. Ampak, to so usmerjene energije v določena božanstva, ki so si jih postavili, da jih častijo, da jih modrijo, da jih postavljajo, sestavljajo ali usklajujejo.

DUH OD DUHA

Skozi verovanja duh od duhá pripada – pripada samo tistemu, od koder je odhajal, predno je vstopil v ta živi zemeljski čas.

Ko duh od duhá odide od vas, se znova vrača najprej tja, od koder je bil izpuščen, kjer pregleda dogodke in usmeritve, svoj napredek ali svoje nazadovanje. Morda celo čaščenja, kdo bi vedel, na vsakega posameznika. Odvisno je predvsem od tegá, kako je duh od duhá premikal in preoblikoval svoja védenja. To ni duša!

Duh od duhá je košček od spomina, ki sestavlja skupek, celovitost dušinskega vsegá.

Duša je celota celega zavedanja, ampak hkrati zopet sestavljena iz duha od duhá, od spomina do spomina, od čaščenja do vstajenja, do vsega skupnega, da sestavi in preoblikuje eno energijo, ki je prešla v preoblikovanje fizičnega vsegá.

To pomeni, ko duh od duha dojame kdo je, v resnici čuti pripadnost. Ko duh od duha sprejme zavedanje, da je, to kar je, sprejme svoja prepričanja, sprejme, da je lahko tako, kot je bilo skozi zgodovino ali pa prehaja v obdobje, v kateremu prehaja v dopolnitev, v podporo, v ustoličenje in v svojo lastno zmago.

Kaj je duhu od duhá lastna zmaga? Čisto preprosto!

Da je zmogel sam sebe postaviti v iskro ljubezni, preoblikovanja in spametovanja.

Verovanja vedno znova podajajo vso energijo, skupno prepričanje ali skupni um v nekaj, kar častijo. Ne glede na okultno stanje ali verovanja! Pomeni, da pripadajo, ker častijo. Ker častijo, tudi vstopajo. Ker vstopajo, tudi ne izstopajo!

Ampak, če v času fizičnega življenja ali fizičnega popotovanja prehaja energija duhá do zavedanja, da je nekaj zgodovinskega prerasla in da dojame, da nečesa ne zmore več, ker je dojela, ker je razumela, se običajno v času fizičnega življenja ali vstajenja odmakne od nečesa, kar je bilo zgodovinskega, kar je bilo podanega, kar ji je bilo usmerjenega ali podanega za preoblikovanje.

Takrat se zmore spopadati sama s seboj. Takrat se energija prične boriti znotraj sebe. In takrat davnina prihaja do spajanja zadnjega, kot zasnovnika in skupaj ustvarjata novi zapis, nove rešitve, novega osvobajanja.

VEROVANJA SO PREPRIČANJA, SO PROGRAMI, SO ČAŠČENJA OKULTNEGA

Verovanja so vedno prepričanja. Verovanja so programi. Verovanja so čaščenja okultnega.

To pomeni, nečesa ali nečemu, kar človek podá, da ga bo rešil, da ga bo osvobodil, da ga bo častil, da mu bo pripadal, da mu bo pokoren, da mu bo služen, da mu bo poslušal vedno znova in znova. Da bo ponižen do nekoga, ki je, kar je.

In skozi razna stopnjevanja prehaja do žrtvovanja. Do žrtvovanja, ki ga imenuje ali ima vedno le religija. **Vsa religiozna stanja, vsa verovanja, vsa podajanja so vedno postavljena tako, da častite in darujete.**

Darovanja pomenijo žrtvovanja. Lahko človeka samega, lahko telesa, lahko dušo, lahko energijo. Lahko življenja, lahko organe. Lahko ljubezen, lahko podanost. Lahko svobodo, lahko mučeništvo. Lahko kar koli podajate v verovanju vse tisto, kar mislite, da je navidezno prav.

Verovanja izhajajo iz starega in okultnega, ker se je človek kot popotnik izgubil v čutenju in povezavi z Izvorom.

Izvor je Ljubezen. Izvor je Harmonija. Izvor je popolnost. To je v človeku kot spomin, kot približek nečesa, kar želi in nikakor ne dobi.

Zakaj človek skozi verovanja nikakor ne more vstopiti v sveti prostor, pa čeprav je predan njemu večkrat dnevno? Zakaj človek vedno znova pristopa v religije, v različna stanja verovanja, tudi različnih duhovnih stanj, takšnih ali drugačnih, je vedno osnova le to, kar čutite in s tem tudi pripadate; kar mislite in podajate; kar sprejemate, da je tako kot je, kot zlato pravilo, da zmorete pristopiti k množici in skupaj ustvarjate polje čarobnega, veličastnega, vsemogočnega žrtvovanja, vam lahko pričnem prišepetavati, da boste dojeli in razumeli, da **verovanja, v katerih vi vse podajate na nekoga drugega, so v popolnosti zgrešena in padla.** Zakaj?

Ko vi podajate vse, da bodo nekatera Sveta Bitja naredila namesto vas, vi ničesar ne naredite znotraj sebe, razen to, da preložite, da bodo Oni naredili! Saj bodo ONI usmerili, saj bodo ONI jemali, saj bodo ONI sprejemali. Saj bo Bitje, kakršnokoli, samo, da vam da moč, da vam da pogum, da vam da vse tisto, kar ON prišepetava vam.

Verovanja, v katerih se vedno nekaj daruje, pa čeprav se daruje le Materi Naravi, je to vedno tisto, kar jemljete iz Matere Narave in podajate nazaj.

Kadar iz življenja jemljete življenja in jih podajate nazaj, je to nekaj, kar ni svetega.

Kadar nekdo jemlje ali sprejema vse tisto, kar on iz sebe ne da in ni kreator lastnega vsega, nikakor ne pripada Sveti energiji.

Vendar, bistvo popotnika je, da v času verovanja čuti in diha s tem, kar misli, da je. Zato je zelo pomembno, da se vernik vedno znova opazuje – ali res živi po naukih ali prepričanjih, ali podanih besedah različnega okultnega, različnega navidezno svetega, okultnega ali drugačnega, vse mogočnega ali vse stvarnega, kot si je človek prilagodil in jemal in podal.

Ko je človek skozi zgodovino izgubljal sam sebe v čutenju in hrepenenju, je dojemal, da vedno bolj puhti in izgublja vez z Bogom, z Izvorom, s Stvarnikom, z Nekom, ki je nekaj podal za njega ali mu je dal Iskro utripa ali Ljubečnosti, da je sploh mogel stati ali obstati.

Zaradi lastnih dejanj, ki jih človek dnevno ustvarja kot misli, kot program, kot dejanja, ki otopevajo čustva, mu verovanja vedno znova pomagajo tako ali le do te mere, da vedno znova prelaga na nekaj, kar je enako vibrirnega kot je on sam.

V trenutku, ko človek v sebi opazi, da nima iskre ljubezni, da prične razmišljati rušilno, da prične razmišljati udarno, da prične razmišljati maščevalno ali, kakorkoli že, jezno, besno,

fizično udarno ali v nasprotju z ljubečnostjo, je to osnova, da vse, čemur sledi, ni sveto in ni ljubezen. Ni Nebo, ampak je telo!

Kaj pomeni telo?

Telo je tisto, kar v sebe shranjuje in iz sebe poda, kar je vezano na fizični gib, na fizični utrip. Vse, kar telo prime, kar prestavi, kar zmore sprejeti, kar zmore misliti, kar zmore preoblikovati in s tem podrežati vse druge, ki ga sestavljajo ali pa okolico, ker posiljujejo drug drugega k verovanju in čaščenju, je to prvi znak, da to ni sveto.

Kajti, kadar nekdo čuti, da je sveto, se čuti iz srca, iz globine, iz modrine, iz notranjega naboja. Ko vam duša zaigra od sreče, ko vam solze privrejo na dan od hvaležnosti in ponižnosti. Ko dobesedno padete na tla v upanju ali preudarni, predani ljubezni. Ko je ta tok miline ujet in zajet, vi pridete v polje Čistega in Častnega.

To pomeni, da imate dva polja – tisto, kar izhaja iz srca in tisto, kar izhaja iz telesa samega. Kot veste, telo pride v razkroj. Preprosto telo zapustite – vedno znova, ko se konča življenje. Če se temu sploh lahko tako opeva.

Ko vi prehajate v fazo zapuščanja telesa, telo prehaja v razkroj, v mučeništvo, v vse, kar vas popolnoma nič ne gane. Kajti, niste deležni tega grizljanja, razpadanja, izparevanja in spreminjanja ali preoblikovanja.

Vse to, kar je zemeljskega, telo poda sebe v rudnino in v tisto, kar se spusti v globino.

Torej, ko misel meso postane, postaneta enostno ene celovitosti in vstopate v polje, kjer ostane telo. To je sveto in zlato pravilo!

Vendar, razkroju in mučenju in razpadanju preprosto poseduje, ali pomaga ali ga podpira le tisti, ki je znotraj v globini.

Kamor vi podajate časti, misli, nasilja, udara, uboja v imenu boga, ko vsiljujete in posiljujete ljudi, ki posiljujete in pritiskate drug na drugega, da morajo slediti programu, drugače jih bodo ali boste kaznovali, jih silite v nezavedna dejanja, to pripada Temi.

Že v trenutku, ko nekoga spreleti srh ali strah, ker mora nekam vstopiti je to prvi znak, da to ni sveto, ni čisto in ni ljubeče. To je daleč, daleč stran od ljubečega, svetlobnega časa ali od Boga.

Ko vernik ali verovanje kot skupnost daje vso energijo v čaščenje ene skulpture, se na njo podaja energija. Energija, ki se ovija okoli skulpture, takšne ali drugačne.

Ta energija v nekemu trenutku postane polna. Postane polna in živa. Zakaj?

Zato, ker se pod zbrano energijo, v nekemu trenutku, odprejo plasti in se spusti v globino, točno tam – do vladarja ali do tistega, ki vlada določenemu svetu. Zato tisti, ki darujejo ali žrtvujejo, res na takšno grozodejsko stanje ali pa častijo in dopovedujejo, da bodo oni tisti, ki bodo vmesniki med Bogom in življenjem, je to vedno žrtvovanje.

FANATIZEM

Kako daleč pa človek zmore iti v verovanju in prepričanju, ko preraste v fanatizem?

Ko nekdo prične ZAVESTNO posiljevati z mislimi in dejanji drugega človeka ali drugo živo bitje z nečem, kar je v nasprotju z ljubečnostjo in prične prišepetavati in prepričevati, da je to dobro, da je to najboljše, da je to odrešitev, da je to tisto nekaj, kar oni rabijo, kar se prične v neki liniji, ko se pričnejo dogajati orgije, obredna stanja svetega, navidezno čaščenja, ko se prične dobesedno igrati z besedami, da tako mora biti, da to je najboljše, da se zgubi tanka linija med duhovnostjo in verovanjem, se lahko zgodi vesoljni prelom.

Ko človek prične verjeti, da je nekaj svetega, ko nečemu pripada, ko se nekako proizvede skupnost ali preoblikuje energija v neko skupnost, v val toka misli in besede, ta postane tako kot, kot val, ki v nekemu trenutku dobesedno zapluži v prostor, v okolje ali v življenje.

MED DUHOVNOSTJO IN FANATIZMOM JE TANKA LINIJA

Tanka je linija med duhovnostjo in fanatizmom. Vendar, zelo lahko jo je videti, kje je meja.

Kadar nekdo sprejema in skače in časti in hrepeni in se navidezno veseli in se postavlja v proces navideznega preoblikovanja, v resnici pa časti in misli nekaj, dela drugo, pada v fazo fanatizma.

In fanatizem sodi v religije. Sodi v mističnost. Sodi v verovanja, v vse, kjer človek podaja in razmišlja, kako bo nekdo nekaj sprejel in ga dal pod svoje okrilje.

Zakaj je ta linija tako zelo tanka?

Nič ni napák, če mu nekdo nekaj ponudi in pravi, da bo namesto njega nekaj naredil in nič ne pričakuje v zameno. Ampak, ko vi takšno osebo ali skupnost ali kar koli začutite kot milino, ko jo začutite kot toplino, ko vam srce in duša zaigra, ko vas znotraj pocrklja, ko imate občutek, da živite in ne trpite, ko se v vas prične zbuditi želja po Domu, po Prvobitu, po vrnitvi, je to Sveti prostor čaščenja ali verovanja.

Ko ste vi v srcu in duši postavljeni v milosti, ko ste skozi dan, tok dneva, tok tedna, tok meseca ali leta postavljeni v fokus verovanja po vrnitvi domov in skozi dneve, tedne, mesece in leta ohranjate v sebi milino in čutnost, ste vedno na višji vibraciji, ste v fazi podnebeškega stanja ali Neba, zavisi, kako globoko znotraj čutite in pripadate.

Kadar ste vi v srcu in vi čutite in dihate z nečem, da je nekaj res dobro za vas, temu ostajate zvesti in vdani skozi ves čas, morda skozi celo življenje. In prav to je tisto nekaj, kar vas pripelje v tok vrnitve domov.

Tam so razbremenitve. Tam so stanja, kjer ste sami dojeli, v času življenja in stali za seboj, da ste to, kar ste.

Pomislite! **Ko nekomu v temi ali globini nekam podajate imate vedno tisti grenak priokus. Vas postaja navidezno strah, vam je neprijetno, ste nervozni, ste postavljeni v tisto, kjer bi najrajši zbežali.** To pomeni, da ste ujetniki nečesa, kar je tam dol.

SVETLOBA NIKOLI NIČESAR NE JEMLJE V ZAMENO

Kadar pa vi v sebi čutite radost, ljubečnost, veselje, hrepenenje in temu toku sledite, ste pa skozi tok dneva budni in ne razmišljate, ampak samo intuitivno delujete, impulzivno postajate, postavljate, pa nikoli in nikdar ne morete ničesar zgrešiti, da ne bi bili luč od Luči. **Luč od Luči, Svetloba ali Ljubezen nikoli ničesar ne jemlje v zameno.**

Če ne morete ločiti fanatizma ali verovanja od čistega vsega, čemur vi želite slediti, je to osnovna ločnica, kjer lahko v sebi točno vidite, kje ste in kam plujete. Ko vam srce in duša ječi od ljubečnosti, od ljubezni, pripadnosti in miline, ne rabite ali ne potrebujete ničesar darovati, ker Svetloba nikoli ne jemlje življenja, nikoli ne jemlje žrtvovanja, nikoli ne jemlje nekaj, kjer bi se vi morali odkupovati.

To ne zajema to merilo, kjer vi kaj finančno prispevate, če vi tako čutite. Če vi ne čutite, tudi verovanju ne boste podali ničesar.

Torej, ko vas nekdo na silo posiljuje, da nekaj morate dati, da morate prispevati, je to že zahteva.

Ko vi dejansko začutite, da bi nečemu sledili in daste, ker tako čutite, ker se s tem pomirite, ker s tem čutite, da je vse na mestu, pa je to tisto, kjer se nimate česa za bati, ker je to linija vašega čutenja in vašega hrepenenja.

Tako se ločijo verovanja zgornjega Neba in spodnjega, globinskega vsega.

Kaj pa življenje?

To je sredinska plast, v kateremu plujete vsak dan, skozi vse življenje. To je plast, ki vibrira malce nad travo in malce nad vašo glavo, Bom dejal. To je polje, v katerega vstopajo tudi rajni. To so prepričanja ali vzorci, ki jih rajni prenašajo na žive. Zato vas mnogokrat speče vest, da morate iti v cerkev, ker drugače vi opevate, da se bo nekdo v grobu obrnil, če ne boste šli, da se bo nekdo nekako grdo obrnil od vas, če nekaj ne boste naredili.

Torej, to so prvi znaki. Ker, če vi sebe opazujete točno vidite, v kateri plasti se praktično nahajate.

VEROVANJA SO POPOTNICA VSEGÁ

Vendar, verovanja sama po sebi so popotnica vsega.

Ko so prvi planeti padli in ko je oseba ali tedanji človek postal smrten, kar pomeni, da se je pričel preoblikovati, je izgubil noto nesmrtnosti, je prišel v točko, v kateri je dejansko prišel v merilo, kjer se ni zmozel več povezovati z Bogom, z Domom, z Izvorom, ker je pozabil na ljubezen, ker je pozabil na milino, ker je pozabil na pripadnost in sočutnost.

Ko človek izgubi sočutnost pomeni, da izgubi vez z Izvorom, s Stvarstvom, s tistim Prvobitom, ki ga lahko opevate kot Bog, kot Izvor, kot Prvotna energija. Kot karkoli! Ni pomembno! **Pomembno je, da duša ves čas hrepeni in se obrača navzgor proti Nebu.**

Kadarkoli si želi vrnitve domov ali si želi pomoči, vedno se obrne navzgor v Nebo in prosi in ječi. Tedaj telo trpi. Ampak, tedaj Nebeško stvarstvo nad vami za vas pristopa in za vas ječi. Prosi in moleduje. Roti vse tiste, ki so vplivali na telo in na dogodke. In morda jih celo preprosijo in naprosijo, da morda se malce omehča za vaše telo.

Dogodki, ki so težina, ki so bolečina, je karma. Je lahko prekletstvo. Je lahko ukletstvo. Je globina tistega nečesa, zaradi česar ste prišli nazaj. Kajti prenašate spomin.

In ko pridete v skupinski karmi skupinskega polja do točke, da pričnete sovražiti, ko pričnete biti agresivni, ko postajate otopeli in več ne slišite, ne čutite, se vedno znova obračate v temo, v to, kar postajate agresivni, popadljivi, neprijazni, nečutni in neiskreni. Preprosto hladni. V vaših očeh se izgubi iskra, izgubi se ljubezen, izgubi se povezanost.

Zato je izjemno pomembno, da v času, ko človek postaja vseved, če se temu lahko tako pravi ali opeva, sprejema vedno več zavedanja.

In ko vi nekaj preberete ali nekaj vidite, nekaj slišite, nekaj razumete, kar je v verovanju ali v pripadanju, se obrnite vase in pogledajte na sebe – kako ste sprejeli novico, vest, pripoved, trenutek ali dogodek?

Ali ste bili privoščljivi? Ali ste se zavistno in zlobno nasmehnili? Ali sploh niste opazili, ko ste slišali, ali je prišla novica do vas ali ste jo prebrali ali videli ali bili celo očividec? Ali pa vas je znotraj stisnilo in ste se obrnili proč? Morda vas je znotraj stisnilo in ste pristopili in se zoperstavili zlu?

Torej, opazujte svoje ključne momente in točno boste videli, v katerih merilih morate narediti v pripadanju sebi in v katerih merilih pripadate in ste sužnji ali ujetniki ne le sistema, ampak verskega žrtvovanja.

Sistem je prepričanje. Sistem je podrejanje. Sistem je podajanje. Sistem je čaščenje nekoga, ki je na vrhu. Sistem je tisti, ki podaja vse skupaj v postavitvi neharmonije ali sovraštva.

Morate vedeti, da je sistem tisti, ki se enači z verskim sistemom.

Ko vi nekemu sledite, ko vi nekoga častite ali ga poslušate in delate kot vam velijo, je to čaščenje, je to sprejemanje. Postane rutina, ki ni ljubezen. Kajti, v takšnih rutinah postajate otopeli, postajate ujetniki in postajate sovražni drug do drugega.

Kako izstopiti iz vsega tega?

Zelo preprosto!

TEHNIKA: KAKO IZNIČITI VEROVANJA, 1. DEL: izničenje okovala (posnetek 38:20)

Misel je osnova, da pogledate v telo, da pogledate v sebe, da pogledate in sprejmete, kdo ste, kaj ste in zakaj ste.

Misel je vse, kar je v glavi. Mislite. Čutite. Čutite misel. In v glavi se ustvari pritisk.

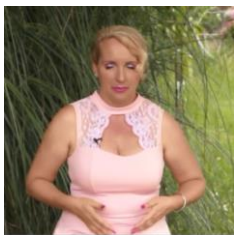
Miselno pogledjte v telo – kot bi notranje telo znotraj lupine pogledalo v notranjost.

Poglejte globoko v zasnovnika, ob srce. Imate srce. Imate pleksus in znotraj zasnovnika. V pleksusnem delu ste vi kot zadnje živeči. To poskušajte videti kot, da ste v balončku.

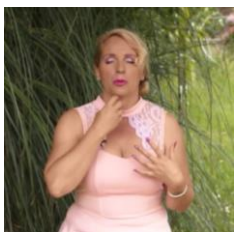
Začuti se gostljata energija.
Obdržite misel na temu občutku.

Sedaj pomislite, kako globoka je moja vera? In kot nihalo se bo dvignila energija zasnovnika ali pa se spuščala v globino. Opazujte potovanje te energije.

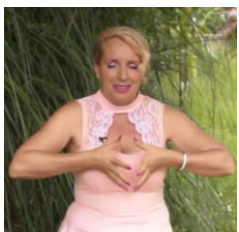

Če začutite, da se energija **SPUŠČA** globoko v maternico ali tam, v popkovni del, je to nekaj, kar je dobro.

Ker predel maternice je predel doma ali globine trebušnega dela, ki se pripenja ob popkovni del, je sveti prostor, skozi katerega duša, skozi popkovni del sprejema informacije od zunaj, od Zgoraj in ne od spodaj.

Kadar se energija začuti, ko mislite na zasnovnika, kam se steka in vam gre **NAVZGOR**, proti grlu, se čuti, da ste v govoru, se čuti, da je vaše verovanje le prazna beseda.

Kadar pa zasnovnik prične prasketati in se razliva po notranjosti, imate občutek, kot bi vas hotelo zadušiti.

Tako močna energija se razliva znotraj vas in se prične pretakati skozi srce oziroma ves ta sprednji del navzdol, do predela medeničnega dna in se zapolnjuje navzgor, proti ramenom in proti vratu in vas preliva energija, kot bi vas hotela objeti, kot bi srčna energija poskušala iz zunaj oprijeti se vaše glave, se začuti toplota okoli nje, se začuti, kako se razliva pod kronske čakro. Kot majhen obroček, kateremu dajte veliko moč opazovanja.

Opazujte ta mali obroček. Opazujte ga. Vidite, kot da je prstan, kot da je večji prstan ali pa kot obroček, kot zapestnica. Nekaj okroglega.

Ta obroček je lahko tanek ali širok. Dobro si ga oglejte. Od njega je odvisno, koliko verovanj na času življenja imate, skozi katerega ste se ujeli in koliko verovanj ste obdržali sami v sebi.

Močnejši kot je ta obroček, več religioznega ste imeli skozi zgodovino in to shranjuje fizično telo.

Manj, kot je tega obročka ali bolj tanek je ali pa je skorajda ničen, bolj ste skozi zgodovino obdržali sami sebe, svoje čutenje, svojo intuicijo, svoje verovanje, svoje prepričanje.

Ko in če čutite ali vidite ta obroček, ga dobro pogledajte, ker se dejansko nahaja okoli središčne osi.

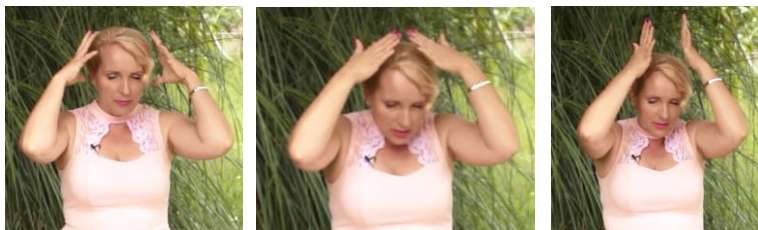
To je notranja os, navidezna os, ki se steka po središču telesa.

Prav okoli nje je ta obroček postavljen.

In prav ta obroček vam pelje ljudi, verovanja, skušnjave, skupinska verovanja, ker vas ne spusti navzgor. Kar pomeni, da vas zgodovina omejuje na fizični bazi in vam preprečuje, da bi začutili sami sebe in sledili sami sebi, srcu in svoji ljubezni in s tem tudi Nebu, Izvoru ali prvotni Stvarni Energiji, ki je polna Ljubezni, kakršne ste deležni tudi znotraj sami kot zasnovniki.

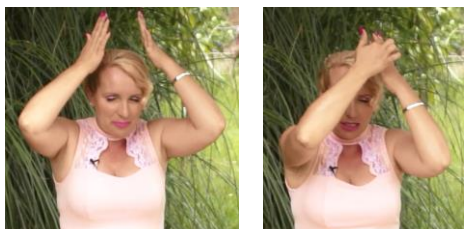
Ko se želite otresti tega obročka ali te oprijemke, lahko pridete do svobode čutenja lastne intuicije, lastnega verovanja, lastnega prepričanja. Ne skupinskega, ampak lastnega!

Zato nadaljujmo s tehniko:

Ko se je energija dvignila in ste jo začutili kot okoli glave, kot bi vas oprijela se glavo, to energijo zavestno potisnite v notranjost obročka.

In pazite to!

Ko z fizičnimi rokami ujamete to energijo, ki vas objame in jo usmerite, takole pod obroček, obroček zaznate.

Prav na zunanem delu dlani, teh prstov, se začuti obroček.

Kako se ga otresti? Zelo preprosto!

Obroček pričnite gibati in ga premikajte. Kot bi zapestnico obračali in obračali okoli in okoli in okoli in okoli.

V nekemu trenutku, ko jo boste z notranjimi prstki premikali in obračali, se bo pričela raztezati, se bo pričela širiti in se bo razteznila ali vas izvila.

V nekemu trenutku boste čutili, da kot velik obroč ali okovalo pade preko vas na fizična tla.

Ko ga pričnete opazovati, se prične čutiti, kako razpada. Kot bi se talil, vrel in na koncu se kot, ali iztalil in izginil neznano kam, v nično stanje globine in za seboj povleče vse tisto, kar je vam podano bilo kot popotnica skozi verovanja ali skupinsko karmo ali fanatizem. Se pravi, se ta energija dobesedno izpari.

Takrat se okoli vas začuti mehkoča. In energija se prične viti. Kajti Svetloba prične polzeti okoli vas in vas da v ovoj.

Tisti, ki imate skorajda NIČNO stanje, se lahko zgodi, da že, ko dlani postavite v notranjost, v to energijo, se kar stali, kot bi bil led.

To pomeni, da boste čutili, kako spolzne ob vaših rokah, kot bi razpadel in se stali nekje v sredinskemu polju, kjer se Nebo in Zemlja srečata. Kjer je plast življenja, tam se ta energija preprosto izpari.

To je fanatizem! Tam je prostor fanatikov, kjer je življenje. Kajti, fanatizem ni čutenje. Fanatizem je program. Program vsega – ne samo religioznega, ampak program sprejemanja vsega, kar vam podajo in vam usmerijo.

Tisti pa, ki IMATE TO ENERGIJO OVITO in ko daste dlani navznotri pod okovalo ali ta obroček in se ga ne čuti, pa se vam radost razlije na obraz, ker ste v čutenju samega sebe, ker ste v prepričanju ljubečnosti, ljubezni, intuicije in se ne date manipulirati, se ne date manevrirati, se ne daste preoblikovati ali izpeljati po nekemu programu, ampak samo ste, to kar ste.

Prav tisti pa čutite Nebo. Prav tisti čutite svoje vodstvo. Prav tisti čutite, kako vas peljejo, kako vas usmerjajo, kako vas rešujejo, kako vas postavljajo, kako vas očuvajo, kako pazijo na vas vsi tisti, ki so nad vami in ne pod vami. Nad vami!

Zato vi opazite, kaj je narobe, kaj je potrebno preoblikovati in se borite za pravico. Poskušate ozaveščati. Poskušate prebujati. Poskušate vedno znova spametovati ljudi in jim prišepetavate, naj poslušajo sebe. Naj ne poslušajo vsega, kar se jim podá.

In prav takšni opazijo naravo. Opazijo mehkočo. Opazijo njeno čutnost. Kajti, enaki so tudi sami.

Ne glede na to, kakšno okovalo ste imeli nad seboj, ko si ga boste stalili in se ga osvobodili, ko pade okovalo, ali na tla ali razpade ali je nično, nadaljujte s tehniko:

TEHNIKA: KAKO IZNIČITI VEROVANJA, 2. DEL: povezava z dihom Matere Narave, postavitev lastnega kanala (posnetek 52:42)

Pomislite na vse pore svojega telesa.

Pomislite na kožo, na vsako porico svojega telesa.

Iz vsake porice začutite tanko nitko, kot bi bili ježkasti ali ježku podobna bitja, ki imajo tipalke skozi vsako poro. Bele so. Svetle so. Nežne so.

V nekemu trenutku boste čutili, da so kot jezički in se bodo prijeli na eter, na zrak, na dih, ki pripada le Materi Naravi.

Ko se takšne nitke pripnejo na ta dih, boste čutili, kako vam rastejo. V resnici pa bo Mati Narava dihala in vas sprejemala, vas čistila in objemala.

Takrat se začuti popolna svoboda. Takrat se začuti popoln mir.

Popolna vez znotraj sebe je popolna vez z Izvorom ali z Izvorno energijo, ali s celovitostjo ali Bogom. Kakorkoli jo opevate, nazivate ali imenujete.

Ko se čuti ta mehkoča, ko se čuti ta globina, vdahnite.

In začutili boste, kako belina postaja vedno bolj živa. Skozi vsako nitko sprejemate dih Matere Narave.

Vdahnite in čutite, kako postajate vedno bolj beli.

Vdahnite in čutite, kako se zapolnjujete.

Vdahnite in čutite svoj mir.

Točno ta mir je mir ljubezni. Točno ta mir je mir povezanosti, povezanosti s Celovitostjo. In prav ta mir duša rabi, da zmore zapustiti in izstopiti iz vzorca ujetosti, v kateremu se giba skozi ciklus karme ali karmičnega popotovanja.

Ko čutite to globino znotraj sebe, se čuti popolna belina, popolna postavitve vezi z Njo, z zelenjem, z življenjem.

In takrat pogledjte znotraj navzgor in osupnili boste nad kanalom, saj ste vi postali kanal svetega in častnega, živega in stvarnega.

Pogledjte sami svojo veličino in začutili boste, da je točno to pot, ki vas pelje od tod.

Zato ne obupajte. Življenje je samo pot, po kateri stopate, da preoblikujete spomin. Spomin, ki je živ in gibljiv, saj vam daje možnost nove zmage. Saj popravite, ko ozavestite. Saj vas postavi v harmonijo, ko zmorete stati za tem, kar čutite, da ste. Ljubezen, mir in harmonija.

Sami za sebe prižigajte svečke ali plamencičke. Prižgite jo za svoj mir. Pozabljate na sebe. Vedno jih radi prižgete za druge – za Bitja Ljubezni, za Bitja čaščenja.

Ampak, vi ste tisti, ki bi morali imeti prižgano luč znotraj sebe. Zato si jo večkrat prižgite, se pocrkljajte in povežite z Materjo Naravo in začutili boste, da ste zmagovalci lastnega popotovanja.

Naj vam življenje ne bo težina. Kajti, pričnite jo, to pot, gledati kot iz ptičje perspektive. Spravite misel v radovednost. Spravite jo v vpogled, kaj bo in izvili se boste iz ujetosti.

In višje boste vibrirali in boste vedno prepeljani skozi dogodek ali preko dogodka, mimo dogodka tako, da bo dobro za vse vas.

In ne pozabite!

Prižgite si svečko za svojo ljubezen, za svoj mir v svoji duši, da ustvarite svojo harmonijo.

Bodite srečni in mili.

Želim vam vse lepo.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Sedaj lahko tudi v Našem času, Našega zavedanja in Našega obstojanja tudi pričnemo. Kakorkoli že, iskreno, toplo in srčno pozdravljeni.

Predvsem v letu, v katerega ste vstopili, je leto velikih sprememb. Preroških sprememb, veličastnih sprememb. Vsega tistega, česar niste nikoli upali, smeli, zmogli dojeti, boste sprejeli. **Leto velikega sprejemanja, novih preoblikovanj in novih spametovanj.**

Vendar, kakorkoli že, pomembno je, da je vera vsakega posameznika čista, iskrena in mila.

Zato bi vam za začetek prišepnil:

STOJTE ZA TEM, KAR STE. STOJTE ZA SVOJIMI BESEDAMI. STOJTE Z VSEM, KAR STE.

Le tako se boste zmogli preriniti do lastne zmage, se morda izogniti najtežjemu od najtežjega in samo tako boste zmogli zagovarjati in zmagovati. Na to bodite pozorni!

Danes pa, vsekakor, pripada Meni ta čast nekakšne komunikacije razkrivanja in odkrivanja. Tako, da, tudi v nadaljnjemu času bi vas poprosil, da imate prižgano eno ali morda dve plamenički. Če imate krajše, ki morda hitreje pogorijo, prižgite za tem še kakšno plameničko. Dve do štiri ure pustite prižgano plameničko, da bo gorela, da Bomo lahko za vas prenesli in darovali, povezali in zmagovali.

Daritve so namreč namenjene tudi v smeri, da bo vsak posameznik res zmogel slediti tudi sebi in svojemu srcu. Tako boste postajali točno to, kar zmagovalno ste. Verjemite!

Vse, kar je pred vami je res mogočno, zato ste generacija, ki bo tudi glasovala in se izražala zmagovalno.

Vendar, kakorkoli že, **Moje imenovanje je preprosto le Jorgovski Vladni mož. Tako Mi pravijo ali Me opevajo.**

Upam, da vam je bila tematika, ki Smo jo odpirali, vsekakor pri srcu, da ste skozi to našli droben delček tistega, kar ste znotraj in da skozi tematiko ste našli sami sebe v poti, da stojite in obstojite. Bistvo lastne zmage!

Tako, da odprli Smo in Bomo tudi v nadaljnjem toku čas za vaša vprašanja. Tako, da kar izvolijo s prvim vprašanjem tudi na površje. Izvolijo.

»Kako lahko posameznik v svojem poklicu deluje v smeri prebujanja pod Vašim vodstvom?«

Vsekakor, kar je iz Naše smeri, kar ste že opazili, je vse, za čemer vse stoji.

Mi Smo Tisti, ki stojimo, Mi Smo Tisti, ki obstojimo, Mi Smo Tisti, ki podajamo, Mi Smo Tisti, ki razkrivamo. **Vsekakor pa je bistvo vsega OSNOVA SRCE.**

Srčna energija ali energija čutenja – to je tisto, skozi kar, karkoli delate, karkoli postavljate, karkoli si želite v povezavi s hrepenenjem, pripadanjem, je to tisto, kar je zmagovalno.

V poklicih pa, kakorkoli že gledamo, kakorkoli obračamo, Bom poskušal tematiko malce razvleči ali postaviti tako, da bo vsakomur nekaj zanimivega, ali kot odgovornega ali kot odgovor, da Bom bolj pravilno, po vaše prevajal.

Ko se človek nekako izbere ali znajde v poklicu je le redkokdaj, da je s srcem in z dušo pripaden.

Ko je že pripaden ali nekako pripada, je vedno to del njegovih sanj ali pa del njegove zgodovine. Del njegovega prepričanja. Morda del nekega življenja, v katerem je bil točno to, po čemer znova hrepeni.

In ne le to!

Situacije se obračajo. Igralci, duše in duhovi se znova vračajo v identične vloge.

Kadar bi človek pri poklicih zmožgal nekako stati s srcem in dušo, bi se dogajali vedno čudeži. Bi vladala ljubezen. Bi poklic, katerega opravlja ali bi ga opravljali, bil resnično najbolj čaščen, spoštovan, slišan, sprejet in objet.

A kaj, ko v takšnemu poklicu so tudi drugi igralci. To pomeni, da imate tako šefe, sodelavce, zunanje igralce, takšne in drugačne, kar pomeni, da morate stati v teh prepričanjih za seboj.

Poklici, kot jih nekako v sodobnosti imenujete, so lahko tudi prepleteni z religioznimi stanji.

Vendar vedno, kadar za nečem stoji srce, hrepenenje, strast, pripadnost, čut, je vedno tisto, ko se razliva ljubezen iz posameznika.

Zato posamezniki zmorejo cveteti v določenih poklicih, zmorejo biti sprejeti in objeti iz strani ljudi, stvarstva, vašega stvarstva ali tujega stvarstva.

V vaših deležih je nekako življenje postavljeno tako, da na poklic, ki ga imate, se veže telo, se veže um, se veže razum, se veže srce, se veže neka figura. Na tak poklic ali na popotovanje ali nekega dela, pripadanja, se vežejo igralci duhovnega stanja.

Torej, tako Zgoraj kot tudi spodaj – od vodnikov, zvodnic, do vsega, kar ima, pač, posameznik. Na to so vezani drugi igralci kot fizični ljudje s svojo ekipo. In nenazadnje, na vsakega posameznika, ki ga vodi, ki je sodelujoči v duhovnemu svetu, stoji Nekdo nad njim. Stoji za njim sfera. Stoji za njim preteklost. Stoji pred njim prihodnost.

To pomeni, da za vsakim igralcem duhovnega stvarstva, pripadanja stojijo svetovi, časi ali prostori. Na njih pa so vezani fizični, kot približno fizični ljudje ali bolje rečeno fizična bitja. Tam pa so igralci kot življenje, kot popotovanje.

To je Vesolje. To je strast. Tako, da, vse, kar se dogaja tukaj na posamezniku, se prepleta vse do vrha vašega vodstva, zunanjih igralcev, fizičnih svetov in je ogromna širina.

Zato ste v temu času in tega prostora izjemno pomembni, da sledite svojemu srcu, svojega prepričanja in obstojanja.

Kar izvolijo, vprašajte naprej.

»Ali kot posamezniki, s svojim lastnim stebrom že tvorimo zadostno mrežo, ki nas bo kot skupnost dvignila v Svetlobo?«

Jasara.

Kar se tiče vsakega posameznika – **vsak je posameznik kot najbolj pomemben igralec, ne glede na to, v kateri vrsti, liniji, postavitvi je.** Zakaj?

Tako, kot ste lepo dejali, **vsak posameznik je svoj steber. Vsak steber je tekoči, stojni in pretočni.**

Kadar je hrepenenje, je strast, je ljubezen. Je tisto, ko si res **iz duše želite in obstojite**, ne glede na ceno, ne glede na zahteve, ne glede na moč, **je to tisto nekaj, kjer zmorete postavljati čudeže.**

Ko je kot en steber prislonjen na drugega, ko je več takšnih stebrov kot posameznikov, ki zmorejo skupaj tvoriti večino. Večina je vsekakor moč. Moč, izraz ali odraz ljubezni. Ker je zaupanje, ker drug drugega podpirate, ker drug drugega bodrite in postavljate.

**Skozi to, več kot vas je, boljše vam je! Zakaj?
Ker skozi to oddajate močnejšo svetlobo.**

Ampak, vedno je tako, **osnova ste znotraj samega posameznika. Znotraj sebe kot iskra, kot dih, kot utrip.**

To ni tisto, ko pravite ali marsikdo pravi: »Nekaj mi je všeč!« Ne! In temu pripadam. Ne, temu sledim! Ne, to ni prav!

Moč ali najmočnejša postavitev je, ko znotraj svojega bita veste, čutite, dihate, da točno to najboljše je.

In takrat vas nič ne zamaje. Vas Zemlja, vsekakor, preizkuša. Vas ljudje preizkušajo. Vas ziba sem in tja. Vas ves čas vlečejo stran od tistega.

Ampak, **ko vi ste, ZNOTRAJ, vas nobena oseba ne premakne. In to je ta moč, to je tisto nekaj, kjer se premikate lahko v Svetlobo, če pripadate Svetlobi.**

Ljudje, ki so v mislih in v prepričanju misli, da je največja moč misel in sledenje masi, ker, pač, masa nekaj dela, ker masa ve, ker masa daje, ker masa razkriva, ker masa piše, ker masa vodi, ker nekdo drugi dela, ker nekdo drugi razmišlja, ker nekdo drugi postavlja, vse skupaj je le program!

Program, ki je točno zatkan ali točno prebran, kot je bila že postavljena, zgubljena zgodovina.

Zakaj zgubljena?

Ker se vedno znova daje v popravni izpit. Vsaj podajala se je!

Dokler bo Zemlja obstala, dokler bo Zemlja stala, dokler bo možno živeti, boste lahko preoblikovali program.

Torej, dokler Zemlja diha, dokler Zemlja živi, zmorete razmišljati in čutiti.

Ko pade Zemlja, pade dih. Ko pade življenje, pride izdih. Takrat ne morete več ničesar narediti. Takrat samo ste to, kar ste. Torej, kar ste ustvarili sebe kot energija.

To je izjemno spoznanje! Zakaj?

Ker potem je to tisto, kar je vredno uporabiti, premakniti, rešiti ali pa preprosto pustiti.

In v času, v kateremu ste, se vpenjate v različna polja, v različna področja, kjer je tudi vaša zgodovina. In skozi sedanost jo zmorete ali pa, kot gledamo, ste jo mnogi nadvladali, prestopili. Zakaj?

Ker ste razumeli. Ker ne manjka veliko, da vas nekdo samo malo spomne, usmeri. In točno to je tisto, kar vi rabite, da zmagate.

Kar izvolijo!

»Na kakšen način naj bi trenutno, ko ljudje prihajajo v bolečino, gledali in sprejemali njihovo trpljenje? Kot sočutje ali kot milost?«

Morate vedeti, da čas, v katerega vstopate je program, ki je voden.

Torej, program, v katerega ste vstopili, je cela zgodovina. In če dobro vidite, so nekateri kar potisnjeni v program. Sploh ne razmišljajo.

In mnogi, mnogi bodo v temu programu sprejemali, kar jim bodo podajali. In potem se bodo poskušali zagovarjati, da so, pač, sprejeli, ker je bil pogoj za službo, za družbo, za življenje, za družino.

Vendar, kako sprejemati? Ali z milostjo ali s srcem, ali z usmiljenjem ali s čimerkoli?

Poskušajte se spomniti davnine – kako je bilo, ko je bilo? Zelo preprosto. Opazujte in bodite budni! Bodite opazovalec.

Ne rabite biti sočutni. Ne rabite biti milostni, ker so to njihove odločitve, ker je to njihova zgodba, ker je to njihov program.

Vsak posameznik ima svoje življenje v lastnih rokah. To je bistvo, ki se ga morate zavedati!

Ali ga peljete po programu družbe je vaša odločitev! Tudi, če ste bili pahnjeni v rojstvo, v skupni program skupne družbe, imate vedno možnost izstopati iz njega. Vendar, že misel bi morala teči v tej smeri, da bi se izvijali iz družbe.

Ampak jih je kar nekaj takih. Niso vsi za sistem!

Vendar, na nek način sistem ni tako zelo slab, če je v dobro ljudi namenjen. Ampak tudi ni tako slab, če je namenjen v slabo ljudi ali družbe, ker jih bo pokončal. Ker **vse, kar oni hočejo, je pravzaprav biti vodljiv.** To je tisto, kar ima Tema. To je tisto, kar imajo nekateri, ki nimajo srca, ki nimajo čuta.

Ampak, ali biti usmiljen ali biti milosten, je na nek način nesmiselno. Zakaj?

Ker je to njihova izbira in njihova odločitev.

To pomeni, da oni stojijo za svojim življenjem. Ne rabite nič drugega kot biti OPAZOVALKA. Ko opazujete, OBČUDUJETE. Ko občudujete, OZAVEŠČATE. Ko ozaveščate, RAZUMETE. Ko razumete, SPREJEMATE. Ko sprejemate, IZPUŠČATE.

Mnogi vaši dragi bodo šli drugače, kot bi vi želeli. Mnogi vaši bodo šli po lastnih odločitvah ali lastnih poteh.

Tako, da, tukaj bodite budni in upajoči ali opazujoči.

»Dejali ste, da ima duh od duhá spomin na verovanje v nekaj, kar je ljubezen. Vemo, da nad nami obstaja Nekdo, kateremu dajemo svojo pozornost, svojo čast. Kako pravzaprav vedeti, da daješ hvalo in zahvalo in hkrati tudi prošnjo Najvišji Energiji Ljubezni, ki te tudi sliši in usliši, ko pa je do tiste Višine toliko svetov, civilizacij in zvezd in še marsikaj drugega?«

Izjemno vprašanje!

Zelo preprosto!

Ko vi molite, vedno včasih molite po praznih besedah. Ampak, ko se v vas zgodi ta premik, ko začutite tisti naboj, ali hvaležnosti ali moči, ali iskrenosti ali tiste globoke ponižnosti, ko imate občutek, da boste eksplodirali, ko imate občutek, da bo iz vas vse se izstrelilo, ko preprosto samo ste. Ko pade lupina, ko se odpre lupina, iz vas izteče ali se izstrelji energija. In točno energija, ki se je skopičila znotraj srcá, ko je v tej harmoniji, je enakopravna Božji Energiji, ali Bogu samemu ali Najvišjemu od Najvišjega.

Te energije ni mogoče ustaviti in se ne ustavi na nobenem nivoju. Nikoli in nikdar!

Ustavijo pa se energije, ki so postavljene v smeri, da ko vi pričnete kopičiti energijo in jo miselno programirate. Takrat nastajajo zatiči, ker je že zraven misel, ker že postavljate: »Hm, morda prosim takole, morda rečem takole. Morda pogledam takole. Morda naredim takole.« To je lahko samo stotinka in je že blokada!

Saj poznate, ko ste v čisti nemoči, tisti občutek, ko ne morete več ali pa, ko ste tako globoko hvaležni, da preprosto iz vas teče energija, se začuti ta naboj.

Točno to, TOČNO TO, ta vrsta energije je tista energija, ki je enakopravno vezana na polje Boga. Najvišjega. Najboljšega. Najbolj srčnega. Najbolj ljubečega. Najbolj čistega. Najbolj predanega. Najbolj povezovalnega. Najbolj iskrenega. Najbolj ljubečega. Najbolj milostnega. Najbolj preprostega. Najbolj srčnega. Najbolj čarobnega. Najbolj popolnega. Najbolj... in milijon pikic. Kar ste točno v tistem trenutku vi. Razumete?

In točno ta vibracija je vibracija, ki vas povleče nazaj k Bogu in Luči in naprej v premik.

To pomeni točno ta naboj je tista zmaga, je tisto veselje, je tista radost.

In ko dosežete tisti trenutek – zato je pomembno loviti trenutke, ne misli, ampak trenutke, ko ste v popolni hvaležnosti. Takrat samo ste.

Ko ste v popolni milosti, tudi takrat samo ste.

Ko ste v preprosti predaji, več ne razmišljate in ne iščete rešitve, ker samo ste. In takrat preprosto človek znotraj začuti, da je ta ljubezen v Boga večna in nikoli minljiva.

In ko človek dosega to vibracijo, v določenih trenutkih se nimate česa bati.

Kaj pa se dogaja z religijami, z verami, s programi?

Imate bukvice, imate knjigice, imate zapise, imate podane besede, kako morate misliti, kako morate razmišljati, kako morate govoriti, kako morate hoditi, kako se morate poklanjati, kako se morate izražati, ob katerih urah se morate poklanjati, ob katerih urah morate sprejemati, ob katerih urah morate dajati, kakomu in komu in kdaj in zakaj?! Se pravi, linije!

In ko človek prične analizirati dojamete, da so religije daleč proč od vašega srca.

Ampak, to je moč. To je zrelost. To je dojemanje.

Ampak, če se človek vidi v kakršnikoli religiji, veri ali pripadanju, naj bo toliko časa, dokler sam čuti, da je prav, da je dobro zanj.

Ko to preraste, tako ali tako začuti nek impulz, ki ga prične nekdo gnati, da je potrebno iti, izstopiti, prestopiti, se premakniti, morda dojeti, morda razumeti. Se pravi, to je zorenje. Tako, da, nič se bati. **Sledite svojemu srcu in svojemu duhu.**

Jasara.

»Kako v času, v katerem smo, svojo misel spraviti v radovednost, kot večkrat radi opevate?«

Zelo dobro vprašanje in zelo na mestu!

Ko je človek v strahu, ko je človek v programu, je v nekemu polju.

Tako kot v polju programa socialnega varstva, družinskega varstva, takšnega ali drugačnega pripadanja, torej življenja, kakršnega imate ali poznate.

To pomeni, da vas takrat pričnejo napadati, bombardirati, rušiti z zahtevami, s pogoji, z ultimati. To ni nikoli dobro za vas!

Ko človek nagonsko začuti strah, je to prvi znak, da je to poguba zanj.

Če bi se žival odzivala na to, se ne bi nikoli, nikoli ne cepila in ne čipirala. Nikoli! Ampak, kar človek postavi in ga zaustavi in ga potem analizira, ampak ne toliko kot bodo analizirali človeka.

TEHNIKA: KAKO SE IZVITI IZ UJETOSTI STRAHU IN SE SPRAVITI V STANJE RADOVEDNOSTI (posnetek 26:35)

Ko človek začuti, da je ujet v strahu in da navidezno ne ve več kod in kam, je preprosta, najmočnejša energija ta:

Zavestno se dvigneš iz telesa. Kot bi se hoteli po notranjemu kanalu dvigniti visoko, visoko nad svoje telo.

V nekemu trenutku se vidi tako, kot bi pod seboj gledali ljudstvo, življenje, program, stisko, strah, negotovost, ujetost, tisto bolečino.

Ko ste zgoraj in ko ozavestite, kaj je spodaj, ko vidite svoje telo spodaj, sebi dajte cilj: »Spravim se v radovednost. Le kaj to pomeni?«

Ko ste zgoraj želite videti, kaj se bo zgodilo po tem?

In takrat lahko prestopate iz časa v prostor, v zavedanje. In takrat lahko vidite ciljno točko. In ko vidite čas naprej, vidite lahko dogodke naprej. Vidite, kaj se bo zgodilo z vami. In tako lahko vidite, kakšen je program. In takrat se lahko izražate kot, da ste v radovednosti, kot da ste v programu, v kateremu želite le sebe razbremeniti in osvoboditi.

In ko sebe spravite v pogled naprej, to ne pomeni, da boste razmišljali, pa preoblikovali zapise, ampak, radovednost pomeni kot, da bi iz vrha gledali na risanko ali na igralce, ki se odvijajo in igrajo, živijo ali sodelujejo spodaj. To je radovednost!

In takrat vaš možgan vidi, kaj bo, kako bo, zakaj bo. In takrat dojame. In takrat se lahko razbremeni, se osvobodi, ker ve, kaj bo in kako bo z njim ali pač, karkoli ga obremenjuje.

Takrat se iz radovednosti zlije po temu polju nazaj v ta steber svoje višine in se spusti nazaj v telo.

Ko je v telesu, globoko vdahne in se ozavešči, da je zopet v telesu.

In takrat se zapira tako, da se zopet zaveda svoje glave, svojega ramena, rok, telesa, nogic, vse do prstnih konic.

Tako se potem zapre energija nazaj.

Če tega ne naredite, boste lahko zelo dolgo čutili steber ali svoj svetlobni sijaj, po katerem ste izstopali in se premikali.

Ampak, **ne puščajte svojega signala navzven, ker je to svetloba ali luč, ki privablja.** Ne rabite tega! Spravite se nazaj v telo.

Stanje, ko človek odhaja, je prav običajno takšna svetloba. In vi jo lahko, v času življenja, uporabljate za to, da vidite, kaj bo.

Jasara.

»Kaj lahko poveste o energetskih obročih na glavi, ki niso vezani na religijo, ampak morebiti na kake druge sisteme, na primer politične in če se lahko tudi te odstrani?«

Zanimivo vprašanje!

Imate prav! Zemlja ima svoje obročje, ampak drugačne, kot jih ima nekako Svetloba, ali življenje ali popotovanje.

Notranjost obroča je tako kot bi bila obdana z žicami, s špičkami ali z bodicami. Vendar ne naravnost, ampak rahlo pod kotom, kot bi se rahlo zavila.

In to pomeni, da zaustavlja čakro, da zaustavlja energijo v rasti, v zavedanju.

In bolj, ko ste ujeti v program, bolj kot služite, bolj kot ste sužnji, bolj kot ste sledilci nečesa, kar je program, bolj se zavedate te ujetosti s to razliko, da je zemeljski, ta ujetostni krog ali tok zunaj gladek. Ampak tako, kot povoskan, kot bi bil obran, kot bi bil spoliran in ne sveti, ampak se vidi kot kovalo, kot težina, ki lebdi. In v njeni nasprotnosti znotraj so takšne bodice. Ampak ne bodičke kot tanke linije, ampak kot nekako, kot nožki, če si predstavljate, ki jih rahlo zavijete in jih imate v nekemu zaporedju.

To pomeni da, če se čakra v neki liniji vrti, jo ta dobesedno reže, škoduje ali poškoduje.

Ampak ti programi ali ta okovala pripadajo ali jih dobijo samo tisti, ki so res nekako predani v svojem namenu, da ujamejo, da rušijo, da nadzorujejo, da manipulirajo, da so, pač, v sistemih, ki so z roko nad njimi.

Vsi ti vrhovi, ki so, imajo okovala, ki so bolj temna, kot siva ali črna. Zato jih mnogokrat v temi niti ne opazijo zato, ker se ne svetijo in ker so skriti. Zato imajo ljudje težko energijo. Zato so temni, zato so hladni. **Zato imate občutek, da že fizični človek drži energijo v sebi in je hladen, zloben, udaren, prodoren, se pravi, rušilen.**

Zakaj nastaja to?

Zato, ker se je zavestno, v nekemu življenju, lahko milijonska leta nazaj ali katerakoli leta odločil, da bo prevarant ali pa prodal dušo komu, da potem se loči od Svetlobe. Zato je nad njim, nad tem obročkom, kako naj se drugače izrazim?, svetloba, ki je izrinjena ali prislonjena. To pomeni, da je vedno upanje.

Kaj pa ljudje, ki niso v takšni godlji?

Imajo tudi okovalo. Ampak, ne morem opevati, da so to ravno okovala, ki so jih zavestno dobili, ampak so jih dobili skozi upognjeno držo, skozi podrejenost, skozi to, da so klonili in sprejeli.

Imajo pod kronsko čakro rjavkasto prosojen, želeju podoben okoval. Ampak s to razliko, da je tako, kot bi nitke, kot bi nitke rasle navzdol. To pomeni, da so bodičke obrnjene kot proti telesu. **In takšni ljudje so zelo nastrojeni proti fizičnemu življenju.** Jih je kar nekaj! Ampak, to je po strani programa ali fizičnega življenja, fizične predaje ali zmage. Kot pač se podreja.

Potem pa so ljudje, ki ne klonijo programu, ki ne klonijo nadzoru, ki jih tepejo, udrihajo, manipulirajo in poskušajo zlomiti njihovo voljo. Oni teh okoval nikoli nimajo.

Tako, da, po temu bi lahko tudi videli kakšna je zgodovina posameznika, kakšna je njegova duša ali komu pripada. Vendar, tako Zgoraj, pod kronsko čakro – sedaj, ko veste, boste lahko tudi gledali in pogledali in boste ta okovala tudi videli, ker jih vidijo šele preko obredov. In zato ta okovala navidezno gorijo in so gorljiva. In zato jih marsikdo zamenja z nečem, kar je spodaj. Vendar, v to polje Mi ne bomo šli, ker je nepomembno. Pomembno je, da imate radost v svojih srcih in očeh.

»Ali je potrebno tehniko odstranjevanja obročka na glavi v celoti ponavljati, da se ga odstrani? In, ali s tem padejo tudi zaobljube pri cerkvi? Kakšne daritve so bile podarjene?«

Vsekakor Bom dejal takole:

V življenju boste mnogokrat videli, da ima človek različne ujetosti, različna pripadanja. Tako, da, ko je človek zrel za okovala, za odstranitev okoval, se jih vedno loti.

Vendar, običajno se jih loti, kot začuti, da je čas, ko se jih otrese ali znebi. Ampak, to pomeni, da je tudi prerastel lahko, ali uvidel ali razumel, doumel in na koncu sprejel.

Zato Bom dejal tako:

Vsekakor je dobro, da se človek poigra z okovali že zato, ker sprosti pretok, pretok sveže energije ali pa sam sebe razbremenjuje.

Vendar, nikogar ne moremo posiliti, da bi delal tehnike, skozi katere se lahko na energetski bazi osvobaja.

Zato bodo mnogi delali, mnogi bodo pa nasprotovali.

Zato ne poskušajte prepričati, da delajo, če ne želijo. Vendar, tisti, ki so duhovno odprti, bodo z ljubeznijo in častjo sprejeli in odstranjevali.

Tako, da, Jaz bi dejal tako:

Tudi te daritve, ki so bile danes, tako kot Sem dejal, tudi deloma na začetku, kar Smo še ojačali in podprli, **so daritve, s katerimi zmoremo povezati drug drugega in se še bolj v ljubezni, upanju in zaupanju upreti ujetosti in sovraštvu.**

Tako, da, daritve boste mnogokrat zaznali kot bi, kot bi se energija po spirali, ampak ne po spirali, kot po fedrčku zlivala navzdol in vas naslonila, podprla, pognala, potisnila, spodbudila. Imeli boste občutek kot, da se nekdo malce zavrti, kot da vas nekaj zavrti in potisne naprej, da si boste sploh upali in zaupali.

Tako, da, daritve uporabljajte. In tudi, če jih ne boste uporabljali, ko boste padli v fazo nemoči ali pa spolznili v fazo nemoči, boste začutili, kako vas ta energija preprosto zbudi, ohrabri in postavi navzgor. Tako, da, samo plujte s to energijo.

Kar izvolijo.

»Kako pa lahko pomagamo otrokom, ki v trenutni situaciji izgubljajo tudi motivacijo?«

Zopet enak program.

Šola vam mora dati odločbo, po kateri ste vi DOLŽNI dati otroka testirati. To je že umetno vstopanje v telo. In po zakonu, imate vse, kar je vstavljanje v telo, je proti vaši volji, proti vaši svobodi. Torej, je nadzor, je ujetost, je manipulacija, je smrt.

Torej, VI IMATE PRAVICO ZAHTEVATI, DA VAM ŠOLA IZDA ODLOČBO, po kateri mora otrok se obvezno testirati, da nadzorni stoji za tem, da ON zahteva, da sistem zahteva in s tem se pritožite na sodišče.

S tem imate pravico izstopa iz šole in bojkota proti šoli.

Vi samo potrebujete vedeti, kako vse skupaj stoji.

V vsakem primeru pa ste vi tisti, ki stojite za otrokom.

Če ga boste dali v šolski sistem pomeni, da ste ga dali v program. Pomeni, da, če dopuščate in zahtevate sprejetost, da mora nositi masko in se dušiti in sam sebe ugonabljeni, je to vaše privoljenje.

Če prestopate na to, da jih bodo testirali, je to vaša odločitev, je to VAŠA obveza, je to vaš, vaša zanka, Bom dejal, okoli vratu.

Če boste dali cepiti, je to zopet vaša uklonitev sistemu.

Zato izberite točke. Izberite, po katerih točkah naj vam šola da točen člen zakona, po katerem vi morate dati nekaj. In vse, kar je proti vam, je protiustavno, je proti življenju in je trpljenje. Zato se lahko izmaknete in se pritožite in postavite. To je bistvo, na kar bodite pozorni!

In če bo masa dobro peljala, boste zvozili vsi. Če bo masa napák peljala, boste rušilni.

Tisti, ki se bodo uklonili sistemu, bodo postali sistem.

To pomeni, bodo postali računalnik, bodo postali program.

In kakorkoli gledate, boste izgubili otroke, če ne boste stali za njimi! In žalostno je, ko večina od ljudi preprosto trpi in dopušča, da otrok trpi in ne stojite za njim.

Imate MNOGO zakonov, MNOGO pravnih poti, ki bi jih lahko ubirali samo, če bi si upali.

Ampak, ko vam bo težka brila in tisti pravi, ki bodo, bodo stali za otroci, bodo šli do končne linije, da bodo rešili otroke. Ali vsaj svojega otroka!

Morate pa vedeti – ko bo šlo tako zelo daleč, da bodo ljudje verovali, da je nekaj prav in da je nujno potrebno, ker je zopet program, boste padli pod točo in težo programa.

Tako, da, Jaz bi vam svetoval, da stojite za otrokom.

In nobena šola, slovenska šola, ni tako zelo stojna, da bi si upala stati za različnimi odločbami, zahtevami, ker takrat se lahko odmikate. Več vam ne morem prišepniti. Bom pa obhajal vaše otroke, če Mi dopustite, pa da vidim, kaj lahko tukaj naredimo.

Jasara.

»Katero je tisto bitje znotraj posameznika, ki nikoli ne obupa, ima vanj neomajno vero in ga poganja in bodri, da ostane in verjame v lastno zmago tudi takrat, ko že skoraj obupa?«

Če ste kdaj bili pozorni na to, imate po hrbtenici, se pravi, zlito najboljše od najboljšega. Bitje svetlobe in največje moči in luči.

To je bitje, ki običajno spi, ampak bodri. In skozi njega, on praktično zapira vstopno točko hrbtišča, preko katere se potem tudi kasneje duša lahko izpusti, izstopi ali pa druga bitja vstopajo.

Je bitje, o katerem bi lahko naredili veliko predavanje ali mogočno odpiranje, ker je res mogočno.

To bitje je tisto bitje, ki se v določenem trenutku obrne, objame in kot Bog Boga bodri: »Vstani in se bori! VSTANI!, ko ne moreš več. »VSTANI!«, vedno pravi. In tako je kot Oče iznad vseh Luči.

Jasara.

»Kaj svetujete v primeru, ko kljub svarilom človek nemočno spremlja starše in najbližje, ki so se odločili za cepljenje?«

Vsekakor Bom dejal tako:

Zelo čutim vašo bolečino. Vendar, morate vedeti sledeče:

Vsi ti ljudje so odrasli in imajo svoje odločitve v svojih rokah.

Če so se cepili, bo naslednje cepljenje še zagotovo še težja oblika. Običajno je druga oblika ali drugo cepivo tisto, ki bo naredilo svoje.

Vendar, ne morete jih ustaviti. Tudi te reakcije, ki jih imajo po cepljenju, so šele začetne. Najtežje šele bo! In škoda bo nepopravljiva. Ampak, sami se odločajo.

Vsak ima na križpotju – ali sliši ali raziskuje, ali sestavlja ali poskuša razvozljati. Vendar, **težava bo v temu, ko bo masa pričela usihati.** Marsikdo bo jokal in kričal zaradi tega. Ampak, tako pač je! Tako so se odločili z vso zavestjo.

Ko človek dobi informacijo od nekoga, ki ga pocuka in pravi: »Morda pa ni tako, kot vidiš ti? Poskušaj videti. Poskušaj razumeti!« in mu da drugo plat zgodbe, **ima duša obtežitev, ker je dobila rešitev, ker je dobila spoznanje, a je njegov temni program stal za odločitvami, da imajo drugi prav in da se bodo cepili.**

Zakaj bi se cepili, ko pa ni toliko bolnikov? Zakaj bi se cepili proti virusu? Zakaj bi se cepili proti nečemu, kar je umetno sproženo?

Kajti, **še hujša faza bo prišla boleznim po cepljenju.**

Ampak, kakorkoli že, nekateri bodo lažje shajali, nekateri bodo težje shajali.

Vendar, **v tem norem svetu, če se smem tako pošaliti, je najpomembneje, da vsak stoji trdno sam.**

In tako, kot Sem dejal – gledali boste ljudi, ki bodo padali v program. Gledali boste ljudi, ki bodo polzeli stran, ki bodo umirali, ki bodo usihali. Ampak, ne morete jih prepričati.

Vsak je steber svojega življenja. In vsak bo zagovarjal tisto, kar bo pač zagovarjal.

Ampak tisti, ki ste skozi zgodovino že dajali skozi in ste se trudili, da se ne bi cepili, da se skozi zgodovino obstoja ne bi čipirali. Ko ste bili borci, ste tudi sedaj borci.

In zato tisti, ki ste bolehal, ki ste trpeli, ki so vas prisilili, imate program budnosti. Ste budni. Ste v preži, ste v akciji, ste v uporu, ste v vsem, kar je mogočega. In to je tisto, kar je najbolj pomembno!

Tako, da, v temu delu bi vam predvsem svetoval:

Vedno stojte sami za seboj. In ne pustite se premakniti.

Tudi, ko pravijo, da boste izgubili denar, tudi, ko pravijo, da boste izgubili življenje. Tudi, ko pravijo – kar koli, ko vam grozijo s službami, z odvzemom premoženja, ko vam grozijo z odvzemom otrok, ko vam grozijo z odvzemom vsega, je pomembno, da stojite. In stojite za tem, za kar ste se odločili. Pa naj bo v plus ali v minus. Samo stojte za seboj!

In takrat se dogajajo čudeži. Drugače se ne zgodi nič.

Jaz Bom dejal takole:

Vera je najmočnejša energija, vendar, v katero smer je odvisno od vsakega posameznika. Vera v življenje je povezana s trpljenjem. Trpljenje je povezano z dihom.

Zakaj?

Samo tedaj, kadar je človek ali posameznik rušilen. To pomeni, da, kadar ste nasilni do narave, kadar ste nasilni do živali, do soljudi, je, pač, trpljenje.

Zato bi vam dejal:

Vedno čutite in bodite sami, samosvoji.

Tisto, kar vam vedno nekaj potiskajo pred vas kot pogoje, kot zahteve, kot ultimate, nikoli, dragi moji, nikoli niso dobri za vas! Zato **sledite svoji veri, svojemu prepričanju in trdno stojte za tem. Ker samo tako se boste izvili in rešili.** To je tisto, kar je najpomembnejše.

Če je pomembno, da začutite impulz selitve, PREMAKNITE se, IZMAKNITE se za nekaj časa, dokler se postavitve drugače ne izvijajo.

Tako, da, sledite svojemu impulzu. Bodite na nek način žival. Ne človek, ampak živo bitje, ki dela po impulzu, ki dela po nagonu, ki dela po srcu. Po srcu veruje. Po srcu nikoli ne pametuje. Dela nagonsko in impulzivno. Začuti, ve, loči, razbira in na koncu zmagoslavno vzdigne rokó.

Tako, da, dragi moji, Jaz vam želim en res lep, srčen in mogočen dan, v katerem bodite vsak za sebe pravi junak.

Z vso ljubeznijo in spoštovanjem.

Jasara.